

Kraljica nebes, pod Tvojo pomoč in varstvo pribežimol
(Oltar misijona Peramiho.)

Odmev iz Afrike. Katoliški misijonski list v podporo afriških misijonov in oprostitev zamorskih sužnjev. Blagoslovljen po štirih zadnjih papežih. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Izide prvega vsakega meseca.

»Odmev iz Afrike« stane letno 5 lir. Vsako leto ima prilogo »Klaverjev misijonski koledar«. S prilogo stane 7 lir.

Blagovolite naslavljati na: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1. (Ček. štev. 10.887.)

Ali pa: Roma (123), Via dell'Olmata 16. (Ček. štev. 1/1496.)

Po namenu

dobrotnikov Družbe sv. Petra Klaverja in naročnikov »Odmeva iz Afrike« berejo afriški škofje in misijonarji letno

500 svetih maš.

Vsakemu človeku

je Bog odločil poklic in mu zato dal v srce posebne zmožnosti in veselje.

Cenjena bralka! Ali že veš, kje hoče Bog tebe imeti? Morebiti se prav zdaj odločuješ za svoj bodoči poklic?

Ako si zdrava in imaš ljubezen in veselje do misijonov, in če si do sedaj živela lepo in neoporečno, potem se zaupno obrni na Družbo sv. Petra Klaverja. Čim bolj nadarjena in sposobna si, tem bolje. Pomožna misijonarka ni nikdar preveč učena in izobražena, ker mora povsod poprijeti, da za misijone kaj koristnega naredi. — Priporoči se Mariji, Materi dobrega sveta, da ti svetuje v tej važni zadevi.

Podrobnejša navodila dobiš pri Družbi sv. Petra Klaverja v Ljubljani, Metelkova ulica 1. — Prošnjo za sprejem je treba nasloviti na vrhovno voditeljico Družbe — Roma (123), Via dell'Olmata 16.

Gospodična Terezija Erzepki

pomožna misijonarka Družbe sv. Petra Klaverja

umrla v Solnogradu 23. marca 1941.

Naj počiva na Sreu Jezusovem!

Zamorski kristjani pred misijonsko cerkvico.

Pismo zamorskega novomašnika

Zal, še preden je dospelo novomašnikovo pismo v roke blage dobrotnice (doma v Sloveniji), je ta umrla. Ljubi Bog jo je gotovo že nagradil za njeno plemenito delo. S kakšnim veseljem je pač z nebes doli prisostvovala novi sveti maši svojega duhovnega sina, katerega je dolgo vrsto let tako požrtvovalno podpirala, da je mogel postati misijonar in mašnik Gospodov. V veselje in spodbudo vsem ljubim dobrotnikom in prijateljem misijonov priobčujemo tukaj novomašnikovo pismo, ki je zares lepo in ginljivo. Takole se glasi:

Moja ljuba dobrotnica in duhovna mati!

Kako sem srečen, da Vam morem pisati to pismo in Vam poslati prelepo in važno sporočilo. Katero neki? — Jaz, Vaš duhovni sin, ubogi zamorski mladenič, star 33 let, sem bil na praznik sv. Petra in Pavla posvečen v mašnika. Postal sem torej drug Kristus, duhovnik za vedno in večno!

Veselite se z menoj, draga mati, Vaš duhovni sin je dosegel cilj, po katerem je tako zelo hrepenel. Veselite se, ljuba dobrotnica, veselite se! S svojo neomejeno plemenitostjo, s svojim neprestanim trudom in žrtvami, s svojimi svetimi molitvami in pogosto samozatajo, ljuba dobrotnica, ste v moji osebi vzgojili enega duhovnika več za službo Najvišjega. Ljuba dobrotnica, kako veliko in

lepo plačilo boste prejeli zato od dobrotljivega Boga, ki ne pusti nepoplačanega niti kozarca vode, podarjenega iz ljubezni.

Ne bom vam nehvaležen, draga duhovna mati. Z Bogom vsemogočnim lahko sedaj vse dosežem. Jezus, Bog usmiljenja in Kralj veseljstva se mi da vsako jutro na razpolago. Ker ste mi pa izkazali tako veliko ljubezen, Vam hočem to ljubezen povrniti z ljubeznijo, ki naj se izkaže v dejanju. Obljubim Vam, draga dobrotnica, da se bom vsako jutro, ko bom držal v svojih rokah Jezusa v sv. hostiji, z njim pogovarjal o Vas. Eno sveto mašo sem že bral za Vas in vse Vaše namene. Veliko sem Vam dolžan. Odkrito priznam, da bi brez Vas in Vaše podpore ne mogel postati duhovnik. Iz vsega srca se Vam torej zahvalim, blaga in plemenita dobrotnica. Ker se Vam pa sam nikdar ne morem zadosti zahvaliti, zato bom prosil pri sv. maši Gospoda Boga, da to stori namesto mene. Edinole On Vas more napolniti s preobilnim veseljem in poplačati tisočero na veke. Prepričan sem, da bo neskončno dobri Bog to storil.

Še enkrat pristrčna in tisočera zahvala, moja ljuba dobrotnica in duhovna mati! Nikoli Vas ne bom pozabil.

Vaš duhovni sin

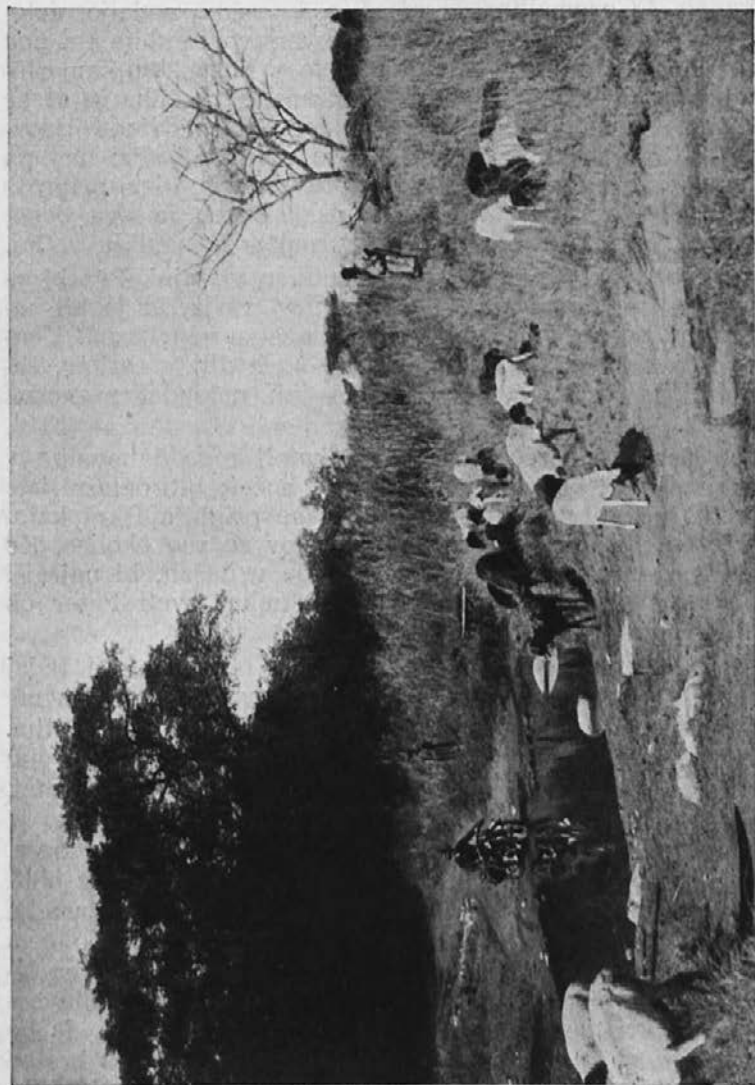
P. Benedikt Laimbola, s. r.

Delokrog zamorskega duhovnika

Naslednje sporočilo preč. gospoda Dominika Adeyemi, ki je duhovnik-domačin v apostol. vikariatu Dahome, je dokaz, kako dobro delo je to, ako podpiramo zamorske duhovnike, ali ako pre-
skrbimo takemu domačinu za semeniško izobrazbo. Imenovani je pri svojih rojakih res pravi reševalec duš. — Tukaj njegovo zajemljivo sporočilo:

Dne 19. marca 1937 sem prejel od svojega škofa pismo sledeče vsebine: »Ob zadnji seji smo sklenili, da se v kraju Omene ustanovi nov misijon. V tem kraju namreč mohamedanci zelo vabijo duše v svojo krivo vero. Tako bi torej bila glavna postaja v Azoonlisse.«

Nekoliko presenečen sem bil, ko sem čul ime Azoonlisse. Pred desetimi leti sem namreč videl kraj, ki je zelo reven in majhen. Kapelica je bila prav majhna, 5 metrov dolga, 3 metre široka. Katoličanov je bilo kakih 20. Sedaj po desetih letih sem obiskal kraj nanovo in videl, kako se je tu s pomočjo milosti božje vse izpremenilo. Tu bo sedaj moj delokrog.

Misijonar z motornim kolesom brodi vodo, ker ni mostu. — Njegova pota so res apostolska.

Že stoji nova kapela, dolga 24 in široka 7 metrov. Število vernikov se je podesetorilo. Doslej je tu misijonaril p. Bothna, a je moral sedaj nazaj na Francosko. Ker je pa mohamedanska propaganda zelo živahna, nisem smel odlašati. Šel sem takoj tja. Vsi so me z velikim veseljem sprejeli. Vsak dan pristopajo novi verniki, tako da je

kapela že premajhna za množice, ki vsako nedeljo, deloma po 6 km daleč pridejo. Krivoverstvo izgublja tla pod seboj. Žene, ki so jih imeli zaprte v poganskih samostanih, prihajajo sedaj k pouku krščanskega nauka in so se s pomočjo katoliškega misijona oprostile nadvlade čarovnikov. Poganski samostani so se izpraznili. Pri nas pa imamo že eno redovniško pripravljalnico; dva pripravnika, ki želita postati samostanska brata, in dva bogoslovca, izmed katerih je eden v malem semenišču v Oni.

Tukajšnji kristjani so pogumni in vztrajni. Poprej so mnogo trpeli pod vlado slabega poglavarja, ki je bil sovražnik vsakega napredka in krščanstvu neprijazen. Vendar se niso dali ostrašiti. Zvesto so hodili v cerkev, čeprav jim je poglavar pretel in jim nakladal neznosne davke.

Danes so srečni, da imajo katoliškega duhovnika v svoji sredi. Njih znanci in prijatelji hočejo biti deležni iste sreče, jih spremljajo v cerkev in se priglašajo kot katehumeni. Duhovnik je pravi blagoslov za vso okolico. Ko gledam, kako milost čudežno deluje v dušah, bi najrajši pokleknil Gospodu pred noge kot nekoč sveti Peter ob obilnem ribjem lovu.

Nedavno je tu nekdo nenadoma ozdravel. Od tedaj se priglašča vedno več novih kristjanov. Neko noč so me ob eni poklicali k umirajočemu otroku, da ga krstim. Starši in čarovnik so storili, kar so mogli, da bi otroku rešili življenje. Ko sem jaz prišel in pričel z molitvami, je mali bil že v zadnjih zdihih. Vedno bolj na redko je sopel, tako da sem se bal, da ne bo dočakal sv. krsta, zato sem spustil vse pripravljalne molitve in otroka oblił z vodo. In glejte: tisti hip se je otroku obličje zjasnilo, vročina je upadla. Vsi navzoči so se začudili. Ko sem popoldne otroka zopet obiskal, je vročina popolnoma izginila. Zdi se mi, da je hotel Bog poplačati zaupanje nekaterih kristjanov, ki so staršem poprej zatrjevali, da bo otrok ozdravel, kakor hitro ga bo duhovnik oblił s krstno vodo. Vest o tem se je hitro raznesla in kristjani in pogani so se čudili.

Sveta maša, pri kateri si pobožno navzoč, ti zadobi obilico božjih milosti in blagoslova za vse tvoje dušne in telesne potrebe.

Od tedaj želi vsaka mati, da ji novorojenčka takoj nesejo h krstu, da je bolj varen pred smrtjo. Ker pa krščujem otroke le pod pogojem, da ga mati vsako nedeljo prinese v cerkev, smo navzlic prepovedi čarovnikov dobili med materami mnogo katehumen, tako da je kapela res premajhna in da mora mnogo ljudi ostati zunaj, pa naj je dež ali vročina.

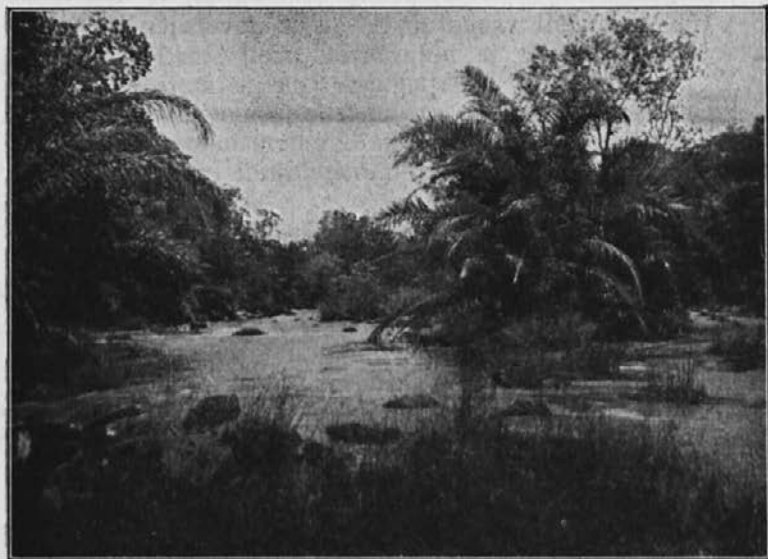
Je pa kapela tudi slaba in se že skoraj podira; ker kristjani so jo postavili v naglici in so bili bolj goreči, kakor pa zidanja večji. Južna stena se je že precej nagnila, in je eno okno že izpadlo. Ob glavnih vratih sta dve veliki razpoki prav gor do pod stropa. Šperovci se že upogibajo in je nevarnost, da se streha sesuje na ljudi. Od zunaj se prav dobro vidi, kako se je streha upognila. Vse to mi dela velike skrbi. Izdal sem že ves razpoložljivi denar in kupil pripraven prostor in mnogo cementa. — Iz cementa sedaj vlivamo opeko. A treba bo cementa še več, kakor tudi lesa, pločevine in železa. Ker se lahko nadejamo še večjega števila novih kristjanov, bo treba postaviti cerkev vsaj 50 m dolgo in 15 m široko, ker vsakih pet let vendar ne moremo na novo zidati. Zato bi pa potreboval 70.000 franc. frankov, ker domačini mi ne morejo pomagati drugače kakor z delom.

Ako to delo izpeljem, sem s tem rešil nešteto duš, ki bi se sicer pogubile. Gotovo Vaši dobrotniki ne bodo preslišali mojega klica na pomoč.

Namesto tračnice — zvon

Piše p. Janez, semenišče Brezmadežne, Uganda.

Pred nekaj dnevi smo dobili nov zvon — pravi, pravcati zvon. Pristrčna Vam hvala za to. Bog plačaj tisočkrat Vam in Vašim drobrotnikom. Poprej smo imeli železno tračnico obešeno med dvema drevesoma, ki je imela glas, primeren za klic k delu, a ne za v cerkev. Novi zvon pa ima angelski glas in kliče naše bogoslovce ob gotovih urah k delu in k molitvi. Seveda bi bilo še lepše, ko bi se oglašal cel akord teh glasov in bi se njih zvonjenje kakor slovesna gloria dvigalo proti nebu in preko hribov in dolin. Toda, kaj hočemo: saj nimamo niti cerkve, niti zvonika.

Misijonska pokrajina Peramiho.

Praznik sv. Ane med zamorci

Piše oblat Brezmadežne, misijon Bazuto, Afrika.

Že nekaj let je v misijonih dežele Bazuto vpeljana bratovščina sv. Ane. Kot jedrna četa Katoliške akcije, kot jo želi papež Pij XI., stori ta bratovščina mnogo dobrega. Že dolgo so želele zamorske žene, da bi imele podobo sv. Ane pri svojih sestankih. In res se je zbralo toliko denarja skupaj, da sem mogel naročiti lepo 1.20 m visoko soho, ki je dospela 4. maja, to je ravno na god sv. matere Monike. Kako so je žene vesele! — »Le poglej jo, to je sveta Ana, mati Kraljice nebes!« govore matere svojim otrokom. »Ali ni lepa? — Ako boste pridni, Vas bo imela rada.«

Določili smo, da bomo podobo blagoslovili 24. maja. Še poprej pa bodo dvodnevne duhovne vaje. Naprosili smo za pridigarja sosednega misijonarja, ki je obenem vodja Katoliške akcije vsega okraja. Povabili smo tudi žene iz sosednih misijonov, ki že imajo ustanovljeno bratovščino sv. Ane. Tako se je zbralo do 200 najboljših žená pri nas

ta dan. In kako lepo, mirno in zgledno so se obnašale. Skoraj vse so prenočile v misijonu ali v bližini. Dopoldne so imele eno pridigo, popoldne dve, vmes pa križev pot in skupni rožni venec v cerkvi.

V torek zvečer je prišla gruča žená iz drugih misijonov. Vsaka je nosila na glavi zveženj, v njem pa svojo praznjo obleko, ki je bila obenem skupna noša članic bratovščine sv. Ane. To je bilo rjavo krilo, črno ogrinjalo, glavna ruta iste barve, in okrog vrata višnjev trak s svetinjo sv. Ane. Prenočile so v prostorih dekliške šole in deloma pri sosednih zamorskih kočah. Noč je potekla tiho in mirno.

V sredo je bil praznik in je bila ob pol 10 slovesna služba božja. Pridigo je imel vodja duhovnih vaj. Vse članice so pristopile k mizi Gospodovi. Lepo soho sem blagoslovil že pred sveto mašo.

Popoldne ob dveh je bil shod v cerkvi in sprejem 17 novih članic. Za tem dolga procesija na prostem, ki se je je udeležilo najmanj 2000 ljudi. Prav za prav: ves misijon je bil poleg. Zadnji so šli naši fantje stezosledci z zastavo. Boga sem hvalil, da smem sodelovati tu v daljni Afriki in pospeševati čast in slavo te velike svetnice. — Ko smo se vrnili v cerkev, je eden misijonarjev podelil blagoslov z Najsvetejšim. Tako se je končala lepa slavnost.

Naj bi sv. Ana naše krščanske žene varovala in jih v nemala k apostolski gorečnosti!

Zahvala in prošnja

Piše p. Hadrijan, benediktinec, Peramiho, Vzhodna Afrika.

Dragoceni darovi. Za dvojno pošiljatev se Vam moram danes zahvaliti. Prve so bile vesele zlasti častite sestre, ki skrbe za bolnike. Bolnikov nikdar ne zmanjka, pač pa zdravil in obvezil, ako ni novega prirastka. V drugi pošiljki sta bila dva mala zvona. Ta dva sta bila v veselje zlasti zamorcem iz tistih krajev, kjer zvonov še nimajo. Sicer ne bosta mogla biti obešena v kak zvonik, ker bi se njih glas ne slišal daleč, pač pa jih bomo porabili v notranjščini kapel. — Torej za obojno pošiljko: Bog povrni! Za dobrotnike bomo molili pri sveti maši.

Velika skrb. Naša kapela v Mbahaku se je podrla. Skoraj ob istem času se je sesula tudi zasilna cerkev v sosednjem misijonu, kjer je malo manjkalo, da ni zasulo

tudi tamošnjega misijonarja, ko je imel pouk dveh ženinov in nevest. To so nove skrbi. Tudi se ne ve, koliko časa bo mogla kljubovati še cerkev v misijonu Lundu, ker od septembra do decembra vsako leto razsajajo hudi viharji. Prva cerkev je bila zgrajena leta 1929 v obliki kočice, pa so jo že 30. oktobra 1933 podrli viharji. Še tisto leto smo začeli graditi novo, zasilno cerkev, ki pa bo precej večja, da bo zadostovala za naraslo število kristjanov. Upali smo, da bomo v 20 letih zbrali toliko denarja, da bi postavili končno pravo cerkev. Toda do danes nismo mogli še prav nič dati na stran. To, kar smo v novembru doživeli, nas je napolnilo s skrbjo, kaj bo prihodnjih deset let. Tako nam je kot kmetu, ki mu je toča potolkla ves pridelek in mu preti še naprej. Cerkev v Lundi namreč ni zidana prav nič močnejše, kot je bila kapela v Mhaba. Streha je sicer na močnejšem ostrešju, a se ne ve, če ni to ostrešje znotraj že razjedeno od mravelj, kot je bilo to pri cerkvi sosednjega misijona. Kadar ob takem viharju stojim na prižnici ali pred oltarjem in gledam 700 do 1000 glavo množico ljudstva pred seboj, tedaj zdihujem v srcu: »Gospod, če že mora biti — vsaj zdaj nikar!« Srce se mi stiska že pri sami misli, da bi se utegnila cerkev podreti, ko je polna vernega ljudstva; zlasti, ko odgovornost za to leži tudi na meni. Ko se viharji poležejo, se sicer poleže tudi moj strah, toda vedno mi hodi na misel tiha želja, da bi mogel pripeljati v našo cerkev vse misijonske prijatelje iz Evrope prav tisti trenutek, ko piha in tuli vihar in prodira skozi razpoke in okna v notranjost, nad glavami pa se maje streha in škripljejo tramovi... Takrat bi šel s pušico po cerkvi in bi gotovo nabral toliko, da bi mogli začeti takoj z zidanjem nove cerkve. Saj bi ne bilo treba več ko 15 do 20 tisoč frankov, pa čeprav je draginja.

Misijonski molitveni namen

za mesec avgust, blagoslovljen po svetem očetu:

Spreobrnjenje pristašev laicizma.

Vsaka sveta maša, pri kateri si pobožno navzoč, ti zadobi večjo slavo v nebesih.

Krščanska zamorska družina.

Roka božja

Piše p. Tadej, misijonar v Peramiho, Vzh. Afrika

Pred nekaj meseci sem prišel na svojem misijonskem potovanju v neko zamorsko vas. Komaj da sem izpregovoril s kristjani in katehumeni, se mi približa star pogan in mi pove:

»Pater, moja hči Roza je umrla, pridi in poglej njen grob.«

Medtem ko sva na grobu molila, sem v duhu prešel nekaj let nazaj in spoznal dobrotno roko božjo, ki je tega otroka vodila tako, da je deklica prišla čista in dobra pred božji sodni stol.

Leta 1929 sem naročil katehistu tiste vasi, da naj otroke pripravlja na sv. krst. Vsi so torej že peto leto pridno hodili h krščanskemu pouku. Ker so bili nekateri silno oddaljeni od misijona, sem jih hotel tedaj krstiti. Seveda bi se morali nekaj dni poprej na sv. krst še pripravljati. Zbral sem torej vse katehumene in jih vpričo staršev vprašal: »Kdo želi krščen biti?«

Takoj so vsi dečki skočili pokonci. Silno so bili veseli, da bo že enkrat nastopil dan, ko bodo oproščeni oblasti hudobnega duha. Vsi so klicali: »Oče, krsti nas!«

Čudil sem se, da se je izmed deklic oglasila le ena, in sicer hči pogana K. — naša poznejša Roza. In vendar so tudi vse deklice vseh pet let redno hodile k pouku in še več znale ko dečki. Takoj sem slutil, da nekaj ni v redu. Najbrž bo vzrok pri starših.

Vprašal sem in zvedel, da so poganski starši ostrašili deklice in jim zapretili, da jih bodo kar pobili, ako bi se katera dala krstiti. Treba je bilo torej govoriti s starši. Očetom in materam sem povedal, da jim misijon ne bo odvzel pravice do otrok in jim tudi misijonarji privoščimo ženitovanjsko darilo. Otroci jim bodo po svetem krstu še bolj pokorni in bodo starše še bolj ljubili. Tudi se bodo deklice lahko po krščansko poročile.

Nalašč sem vprašal fante: »Kadar se boste ženili, kakšno mladenko si boste izbrali za nevesto? Pogansko ali krščansko?«

»Krščansko!« so enoglasno vsi odgovorili. Nekateri so poganskim staršem, ki so bili poleg, kar v obraz povedali: »Ako svoji hčerki prepoveste sv. krst, je mi ne bomo marali v zakon, ampak si bomo šli izbirat neveste h krščanskim družinam.«

Prav do večera smo »barantali«, in šele potem so privolili navzoči starši, da naj pristopijo njih hčerke k svetemu krstu. Le pogan K. je ostal trdovraten. Stopil je k meni in osorno velel: »Moja hči ne sme biti krščena. Jaz bom svojega otroka prodal za ženo, pa čeprav za tretjo ali četrto, samo da bom dobil primerno visok dar.«

Nobeno prigovarjanje ni nič zaleglo, tako trdovraten je bil oče.

Po nekaj dneh so bili vsi drugi krščeni. Deklice od pogana K. pa ni bilo od nikoder. Oče jo je odgnal v gozd in jo stražil tako dolgo, da sem jaz odšel iz vasi. Dušo

te deklice sem prav goreče priporočil Bogu in Materi božji in naprosil druge otroke, naj molijo zanjo.

Molitev ni bila zastoj. Ko sem drugič prišel v tisti kraj, je bila deklica bolna. Ohromela je med tem časom. Obiskal sem jo na domu in očital očetu, da je on kriv njene bolezní zaradi svoje trdovratnosti in da ga Bog kaznuje. Toda oče je ostal trdovraten.

Po treh mesecih je bila deklica vsa trda in negibna. Bolezen ji je skrivila vse telo. V naročju mi jo je oče prinesel naproti, rekoč: »Pater, zdaj te pa prosim, da mojega otroka krstiš. Res je: božja roka me je zadela. Deklica je hroma, pa tudi mene se loteva bolezen, ki me bo najbrž pobrala.«

Jaz sem deklico še nekoliko poučil in jo potem krstil na ime Roza. Postala je otrok božji. Kako vesela in hvaležna je bila Roza po sv. krstu! Nikdar ne bom pozabil njenega hvaležnega pogleda. Bog pa je še ni takoj vzel k sebi. Hotel je, da živi med nami kot glasna priča kazni božje za trdovratnega očeta, pa tudi kot zgled potrpežljivosti in vdanosti v božjo voljo. Še večkrat mi jo je oče prinesel in rekel: »Pater, zopet sem prinesel Rozo k molitvi.« Nazadnje pa je prišel in povedal: »Pater, moja Roza je umrla.«

Res: telesno je umrla, toda njena čista duša živi in je vesela, da jo je ljubi Jezus izbral, da mu je smela slediti po potu trpljenja. Z nebes doli je izprosila tudi svojemu očetu milost, da bo kmalu kristjan; že nekaj mesecev pridno obiskuje nauk za katehumene.

Čudna so pota Previdnosti: oče je hotel obogateti po svojem otroku, a ni prejel niti beliča. Hotel je zapraviti dušo svojega otroka za minljivo bogastvo, Bog pa je poslal križ in bolezen, da reši dušo otroka in očeta.

Ali je mogoče najti kote na krogu?

Piše misijonski predstojnik v Betioky (Madagaskar).

Imenovani poroča vrhovni voditeljici Klaverjeve družbe sledeče:

V teh težkih časih človek res težko prosi, toda misionar vidi v Vaši Klaverjevi družbi orodje Previdnosti božje v zunanji obliki; zato boste prejeli vedno pisma

s prošnjami, kakor danes moje, ki Vas bodo nadlegovala za pomoč.

Naš škof me je poslal v Betioky, da naj tukaj ustanovim nov misijon, ki bi imel kakih 12 zunanjih postaj; okoliš obsega 250×150 km. Zdaj nam pa tukaj prav vsega primanjkuje. Škofova želja je, da naj najprej sezidam cerkev, ker sedanja kapela je premajhna, pa tudi dognana tako, da se lahko vsak čas podre. Priložena slika kaže zunanje poškodbe, ne pokaže pa razpoklin v zidovju in od termitov razjedenega tramovja. Po desetih letih torej že skoraj razvalina! Jaz bi pa rad postavil nekaj, kar bi bilo bolj trdno in Boga vrednejše.

Toda, kje naj dobim potrebna denarna sredstva? Treba je apna, cementa in lesa. In delavci bodo zahtevali plačila. Naši zamorski kristjani so spravili skupaj skoraj ves kamen, kar se ga bo potrebovalo, in bodo tudi še naprej pomagali s tlako. V denarju pa ne morejo prispevati, ker ga nimajo. Tukajšnji ljudje v južnem Madagaskarju so zelo ubogi, kristjanov je še malo, ker je misijon še mlad. Prečastiti apostolski vikar bo pač pomagal, kolikor bo mogel, žal, da le v omejeni meri, zato ker mu prihajajo prošnje od vseh strani, draginja pa narašča...

Tako sedaj računam in računam, a nikamor ne pridem. Ali naj na krogu najdem kote? Toda 14 let sem že misijonar in sem se marsičesa naučil. S trudom in delom in z zaupanjem v Boga se je izpeljalo kaj, ko sem poprej mislil, da se ne bo. Zato pa tudi danes ne obupam. V duhu gledam naprej v tiste čase, ko bo nova cerkev svoja vrata na široko odpirala in bodo od vseh strani hiteli vanjo vsi, ki so dobre volje, z visokega zvonika pa se bo svetil križ in vabil pogane v svojo senco...

Mojim kristjanom vedno ponavljam, da nas ljubi Bog ne bo zapustil, če bomo le sami storili, kar bo v naši moči. V tem upanju računam, spravljam material skupaj in pisarim znancem in prijateljem. Za vsak najmanjši dar sem hvaležen.

Preblagi dobrotniki, ali nam boste mogli vsaj nekoliko pomagati? V zaupanju na Boga bomo čakali Vašega odgovora. Bog nas ne bo zapustil, saj nam je obljubil svojo pomoč.

Kakor strela z jasnega neba

P. Weber piše iz misijona Milietuin v Natalu.

Skoraj vse nam je tukaj po sreči šlo, pa je udarilo kakor strela z jasnega: Odklonili so nam prošnjo za nakup zemljišča za dve zunanji misijonski postaji. Pred nekaj dnevi je prišel šolski nadzornik tod mimo. Seveda, naše revno šolsko poslopje mu ni bilo všeč; zato nam je povedal, da nam bo državna oblast ustavila vsako podporo, ako v kratkem ne sezidamo nove šole. To je bilo kakor bomba na moj osrednji misijon. Vse sem obljubil. Jaz in še dva moža smo zgrabili za krampe in lopate in začeli kopati temelje in lomiti kamen. To pa ob tej sončni pripeki ni lahka stvar. Toda: treba je. Naprej! Le naprej! To je naše geslo. V štirih mesecih mora stati nova šola. Saj šola je tisto polje, kjer misijonar in sestre sejejo seme božje besede. Brez šole ni uspeha v misijonih. Ako mi šolo opustimo, smo s tem odprli na stežaj vrata krivim veram. Tega pa ne smemo! Zato bomo zidali in zaupali na božjo pomoč in na pomoč naših misijonskih prijateljev. Že v naprej Bog plačaj vsem, ki nam bodo za našo šolo kaj poslali.

Določila sv. Kongregacije de Propaganda

Preč. p. Andrej Windels, lazarist, je bil imenovan za apostolskega prefekta pokrajine Bikoro, Belg. Kongo.

Preč. p. Peter de Alkantara, kapucin, je bil imenovan za apostolskega prefekta pokrajine Berbereti, Franc. Srednja Afrika.

Preč. p. Jožef Grueter, marianhillski misijonar, je bil imenovan za apostolskega vikarja pokrajine Umtata, Južna Afrika.

Uslišane molitve

na priprošnje služabnice božje Marije Terezije Ledóchowske.

(Prip. uredn.: Nekaj naslednjih zahval in priporočil nam je došlo še pred Veliko nočjo.)

Zahvaljujem se »mamici zamorčkov«, da mi je izprosila že toliko milosti in ljubo zdravje. V zahvalo za uslišanje naročam svoji prijateljici »Odmev iz Afrike« in pošiljam naročnino. Služabnicij božji se še nadalje priporočam.

Antonija Čebular.

Prisrčno se zahvaljujem služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo. V zahvalo pošiljam botrinski dar zamorski deklici na ime »Marijac.

Kat, Avsenek.

V zahvalo »mamici zamorčkov« za prejetjo milost pošiljam botrinski dar zamorski deklici in se še priporočam za dobro službo.
K. K., Tezno.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo in ljubo zdravje. Pošiljam misijonski dar in se ji še nadalje priporočam.
Marica Koren.

Prisrčna zahvala služabnici božji Mariji Tereziji za pomoč v težki želodčni bolezni in se ji še nadalje priporočam. Pošiljam obljubljeni botrinski dar zamorskemu fantku.
Š. M., Sv. Danijel.

Iz srca se zahvaljujem služabnici božji Mariji Tereziji za pomoč v nevarni bolezni. Bila sem operirana in rana se je začela gnojiti. Zatekla sem se k služabnici božji in rana se je zacelila, kar pripisujem čudežni božji pomoči. Obljubila sem botrinski dar dvema zamorčkoma, kar sedaj izpolnjujem. Priporočam se služabnici božji za popolno ozdravljenje in še v drugih zadevah.

A. S., Slivnica pri Mariboru.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo. Več dni sem imela hude bolečine v glavi in nobeno sredstvo ni pomagalo. Z velikim zaupanjem sem se priporočila služabnici božji in bolečine so hitro ponehale. V zahvalo pošiljam misijonski dar in naročnino za »Odmev«.
A. M., Mozirje.

V zahvalo služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano pomoč pošiljam botrinski dar zamorski deklici na ime »Marija Terezija«.
Priporočam se ji še nadalje.
Fr. Ap., Pušnik.

Že več časa sem trpel težke bolezni v želodcu. Nekega dne sem bral v »Odmevu« uslišane molitve na priprošnjo služabnice božje Marije Terezije. Takoj sem se tudi jaz priporočil Mariji Tereziji in Srcu Jezusovemu ter obljubil botrinski dar zamorčku, ako ozdravim. Začel sem opravljati tudi devetdnevnic. Tako sem čutil zboljšanje.
V. J., S.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za pomoč v važni zadevi in za dobro službo.
I. P., Ljubljana.

Prisrčna zahvala, da nas je Bog na priprošnjo svoje zveste služabnice Marije Terezije uslišal.
Iv. Koprivnik.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno zdravje. V zahvalo pošiljam obljubljeni misijonski dar zamorski deklici.
F. Š., J.

V znak iskrene zahvale služabnici božji Mariji Tereziji za srečno prestano operacijo pošiljam majhen misijonski dar in prosim objave v »Odmevu«.
H. M., Makole.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišanje v treh važnih zadevah. Iz hvaležnosti ostanem naročnik »Odmeva« do smrti.
F. Janez, Sv. Barbara v Slov. gor.

V dveh primerih hude bolezni sem bila v velikih skrbeh. Zatekla sem se k služabnici božji Mariji Tereziji in sem bila uslišana. Iz srca se ji zahvalim in še nadalje priporočam za pomoč.
Neimenovana.

Iskreno se zahvaliva služabnici božji Mariji Tereziji za večkrat uslišane prošnje v hudih in težkih zadevah in bolezni. Pošiljava obljubljeni botrinski dar zamorčku na ime »Jožef« in se služabnici božji še nadalje priporočava.
Joško in Angela Leber.

V zahvalo služabnici božji Mariji Tereziji, ker mi je izprosila ljubo zdravje, pošiljam botrinski dar dvema zamorčkom. K. K., S.

Prisrčno se zahvalim »mamiči zamorčkov« za srečno prestano operacijo ljubljene sestre in iskreno prosim za njeno popolno ozdravljenje. Obenem se Mariji Tereziji zahvalim za pomoč v raznih manjših zadevah.

H. P., Podgrad.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišane prošnje in za pomoč v več zadevah. Priporočam se ji še nadalje.

Z. J., Bohinjska Bela.

Služabnici božji Mariji Tereziji se zahvaljujem za zboljšanje zdravja in se ji še nadalje priporočam.

J. K., Gunclje.

V zahvalo za dobljeno ljubo zdravje pošiljam obljubljeni botrinski dar zamorčku in se »mamiči zamorčkov« še nadalje priporočam. Prosim objave v »Odmevu«.

A. M., Sv. Vid pri Ptuj.

Lepo se zahvaljujem služabnici božji Mariji Tereziji za uslišanje v neki stanovanjski in drugi težavni zadevi. Kdor se ji priporoča, ga precej usliši.

K. F., Ljubljana.

Prišel mi je v roke »Odmev iz Afrike« in sem ga z veseljem začela prebirati. Posebno so me razveselile uslišane molitve k »mamiči zamorčkov«. Kmalu za tem so me obiskale dušne in telesne nadloge. Zaupno sem se obrnila k služabnici božji Mariji Tereziji za pomoč in sem bila uslišana. Pred kratkim sem bila zopet v velikih stiskah. Obljubila sem javno zahvalo, če bom uslišana, in da se bom naročila na »Odmev iz Afrike«. Res sem bila uslišana, za kar se presv. Srcu Jezusovemu, ljubi Materi božji in služabnici božji Mariji Tereziji iskreno zahvalim in svojo obljubo izpolnjam. Priporočam se ji še nadalje in prosim objave.

M. Ž., Sv. Marjeta pri Mošk.

Prisrčno se zahvalim »materi zamorčkov« Mariji Tereziji za uslišano prošnjo in se ji še nadalje priporočam za ljubo zdravje. Prosim objave v »Odmevu«.

K. H., Hoče.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo. Še nadalje jo prosim pomoči v dušnih in telesnih potrebah.

I. R., Rajhenburg.

V zahvalo blagopokojni grofici Mariji Tereziji Ledóchowsky za uslišano prošnjo pošiljam botrinski dar za štiri zamorčke, ki naj se krstijo na določena imena.

K. F., Ljubno.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno pomoč v važni zadevi in prosim objave.

K. L., Vrbje.

V zahvalo in čast Mariji Tereziji za uslišano prošnjo naročam »Odmev iz Afrike«. Še se ji priporočam v več važnih zadevah.

V. T., Stoprce.

Javno se zahvaljujem služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo in dobljeno zdravje. Pošiljam obljubljeni misijonski dar.

Ivan M., Banja Luka.

Najlepše se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno zdravje.

L. V., L.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno pomoč pri živini.

F. J., Sv. Barbara.

V zahvalo za ozdravljenje hčerke pošiljam botrinski dar zamorski deklici, ki naj bo krščena na ime »Mala Terezija«, in prosim objave v »Odmevu«.

N. Š., Razborje.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno službo in ljubo zdravje.

F. O., Dolenja vas.

Javno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji, da je dobila moja sestra službo. V zahvalo pošiljam botrinski dar zamorski deklici in se bom naročila na »Odmev iz Afrike«. Tudi drugim priporočam, če imajo kake težave, da se zatečejo k služabnici božji.
A. F., Rudnik.

Služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski se priporočajo: K. J. za pomoč v raznih zadevah. — U. Z., Ig, za ozdravljenje moža. — S. R., Podnart, za spreobrnjenje neke osebe. — A. A., M. S., za ljubo zdravje in za pomoč v neki drugi zadevi. — Tonček iz Gornje Radgone se priporoča v neki zelo važni zadevi. — F. K., M., za ljubo zdravje. — M. G., Majšperg, se priporoča »materi zamorčkov« za pomoč v neki zelo važni zadevi. — M. M., Š., za ljubo zdravje in mir v družini ter za uslišanje v hudih zadevah. — R. K., Marenberg, za ljubo zdravje, srečo in pomoč v dušnih in telesnih potrebah. — M. D., Marenberg, za pomoč pri težki operaciji in ljubo zdravje v hudi bolezni, za srečo pri družini in v več važnih zadevah. — M. S., A. B., se priporoča v neki važni zadevi. — R. A. M., Gorenjsko, za spreobrnjenje in zvestobo neke osebe. — N. N., Artiče, priporoča neko bolno osebo za ljubo zdravje. — Ljubljana, mati se priporoča za spreobrnjenje svojih dveh sinov. — J. B., Bled, za zdravje smrtonevarne bolne osebe. — M. S., D. M. v Polju, za popolno ozdravljenje in v več drugih zadevah. — K. R., K., za zdravje na duši in telesu, za spreobrnjenje neke osebe in v neki drugi važni zadevi. — F. J., Sv. Barbara, za pomoč pri živini. — Terezija P. se priporoča za uslišanje v neki važni zadevi. — K. M., Videm, se priporoča za srečno vrnitev iz vojske. — N. N. se priporoča za zdravje nog. Že 28 let me bolijo in mi nobena zdravniška pomoč ne more pomagati. — S. R., Ljubljana, se priporoča za spreobrnjenje in zvestobo. — J. B., Celje, priporoča sebe, otroke in moža, da bi se srečno vrnil, in v več važnih družinskih zadevah. Če bo prošnja uslišana, obljublja javno zahvalo v »Odmevu« in po možnosti dar za misijone. — N. N. priporoča služabnici božji svojo sestro, njenega moža in otroke, ki se nahajajo v veliki nevarnosti. Naj presv. Srce Jezusovo pošlje pomoč na priprošnjo svoje zveste služabnice in jih varuje vsega hudega. Obljubim javno zahvalo v »Odmevu«. — N. N., Celje, se priporoča služabnici božji, sv. Ani, Mali Cvetki in škofu Slomšku v neki zadevi in obupnem položaju. Če bo prošnja uslišana, obljubi dar za odkup zamorčka.

Pripomba uredništva: **Devetdnevnic**o za poveličanje služabnice božje Marije Terezije, na prvi strani njena slika, na željo rade volje pošlje Družba sv. Petra Klaverja.

POPOLNI ODPUSTEK

za člane Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:

dne 24. avgusta, sv. Jernej, apostol.

Ponatis člankov iz »Odmeva iz Afrike« ni dovoljen, ponatis misijskih pisem in poročil le z natančno navedbo vira. — Predstavniki in lastniki lista Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani. — Odgovorni urednik: Jože Košiček v Ljubljani. — Tiska Ljudska tiskarna v Ljubljani: J. Kramarič.

Potrebno je

da damo otrokom dobrega, koristnega in vzgojnega berila. V ta namen vam toplo priporočamo ljubki misijonski list za mladino

„Zamorček“

»Zamorček« stane na leto samo 3 lire. Pri skupni naročbi pa se dobi izdaten popust.

Vsaka družina

kjer je eden ali več otrok, naj si naroči ta prekorišten mladinski list. Pa ne samo otroci, tudi odrasli ga radi berejo. — Letnik se prične s septembrom, to je z novim šolskim letom. V prvi številki novega letnika se začne nad vse poučna in ginljiva povest »Mali Emil«, ki bo izhajala tekom vsega leta. Mali Emil je bil otrok gorate Švice. — Čč. gg. katehetom in cenj. staršem ta mladinski list toplo priporočamo. Naslov naročbe glejte na 2. strani ovitka.

Ščitniki presv. Srca Jezusovega

lepo barvani, na kartonu, se dobe za ceno L. 1.25. — Na vsaka vrata en ščit presv. Srca Jezusovega!

Naslov glejte na 2. strani ovitka.

Nove nabožne knjige

Vsi že poznamo zbirko nabožnih knjig, ki jo izdaja kanonik Stroj pod naslovom »Nebeške rože«. Kot osmi zvezek je sedaj izšla v prevodu profesorja dr. Lovrenčiča Neubertova knjiga »Moj vzor«, ki bo res kot nebeška roža lahko krasila knjižnico pobožnega Slovenca. V tej knjigi povede pisatelj bralca v Jezusovo in Marijino šolo. Vernik se pod skrbnim Marijinim vodstvom v tej šoli navzame ljubezni do Jezusa, v Jezusovi šoli pa ljubezni do njegove matere Marije. Knjiga bo prišla prav vsakemu verniku, ki goreče časti Marijo, našo ljubo nebeško Mater.

Naročila na knjigo »Moj vzor« sprejema H. Ničman, Ljubljana, Kopitarjeva ulica št. 2. Vezana knjiga velja 9.50 lir, nevez. 7.60 lir. Zelo priporočamo.

Marija, Ti naša mati, mi Tvoji otroci!